

stene mindre urolige ved ikke at signalisere for stærkt og køre hurtigt forbi end ved at signalisere stærkt og køre forholdsvis langsomt forbi.

Jeg skal ikke trætte Forsamlingen længere, men til det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) maa jeg dog sige et Par Ord. Det var denne Seddel, han fik i Hænde i Gaar — han ved ikke hvorfor — ifølge hvilken han inviterede mig til en lille Køretur med ham i Mørke paa Landevejen. Jeg sagde straks ja, skønt det kom mig lige saa overraskende, som det maa være kommet den ærede Herre. Nu har det ærede Medlem været 24 Timer om at komme til den Anskuelse, at nu tør han nok vove det. Det glæder mig. Jeg tror, han har Ret, naar han sagde, at han vilde ikke være nogen rigtig Kujon, men noget særligt stort Mod synes jeg nu heller ikke, det viser, naar man er saa længe om at tage en Beslutning. Det ærede Medlem gik ud fra, at jeg skulde stille en Vogn med Heste til Disposition, og han køre paa Automobil. Men Partiet er ikke lige, naar jeg kommer med mine Arbejdsheste — for jeg holder ikke Luksusheste mere — de blive nemlig ikke sky, de ere vante til Automobiler. Nej, han maa komme med sine Heste, saa skal jeg komme med mit Automobil, som jeg heller ikke har, men nok skal skaffe. Det vil saa være rigtigst, at det ærede Medlem kommer over paa Automobil — for der er jo mindst Fare — og jeg paa Vognen, og skulde det saa vise sig, at Hestene ville gaa i Grøften med mig, saa at jeg stod Fare for at knække Halsen, haaber jeg paa saa stor Overbærenhed, at det ærede Medlem og hans Selskab vilde staa af og gaa rolig foran og vinke og betragte Vejen som for smal til at køre hurtigt paa. Saa skal jeg med Fornøjelse tage imod Tilbudet, og jeg haaber, at jeg med det første bliver hentet en Aften af det ærede Medlem.

Jeg skal ikke opholde mig længere derved. Selve Lovforslaget har overordentlig stor Betydning. Jeg nævnedes før, at det ikke drejer sig om Sportskørsel, men Nyttekørsel, og det hævder jeg, at det er i høj Grad. De ærede Herrer ville, saa vidt jeg ved, faa omdelt et Cirkulære, hvor det netop er omtalt, hvilken Brug man gør af dette Befordringsmiddel ved Landbruget. Dernæst ville de Herrer, som komme ind i Udvalget, sikkert faa Lejlighed til at gøre en praktisk Prøve med dette Køretøj, idet, saa vidt jeg ved, Automobilklubben vil invitere Udvalget ud paa en Køretur. Hvad den industrielle

Side af Sagen angaar, mente en af de ærede Talere, at den ikke spillede nogen stor Rolle, men jeg tror, at han tager fejl. Det industrielle Spørgsmaal spiller her allerede en ret stor Rolle og vil komme til at spille en langt større. Andre Steder spiller det en enorm stor Rolle. I Amerika er der i 1902 solgt 19,000 Automobiler til en Værdi af 75 Millioner Kr. Det staar i „Dannebrog“ for Søndagen den 9. November 1902.

Svendsen: Den ærede Minister udtalte i Dag, som det ogsaa blev udtalt fra flere Sider i Gaar, at man maatte huske paa, at de Folk, der køre paa Automobil, have god Tid. Han gik altsaa ud fra den Forudsætning, at det væsentlig er Sports- eller Lystkørsel. Men i Gaar gjorde jeg den Opfattelse gældende, som jeg vil hævde, at det er det ikke altid. Jeg ved, at en Distriktslæge bruger Automobil, og jeg vil spørge, om den højtærede Minister ikke er enig med mig i, at han ikke altid har god Tid til at køre langsomt, at det tværtimod mange Gange kan have Betydning, at han kommer hurtig afsted.

Med Hensyn til § 16, hvor der er Tale om Vejene, skal jeg sige, som jeg ogsaa i Gaar udtalte, at der ikke er nogen særlig Grund til at være bange for at tillade Kørsel paa smalle Veje, fordi de som Regel ere saa uindbydende, at Folk ikke vove sig ind paa dem, naar det ikke er absolut nødvendigt. Vil man imidlertid holde paa Bestemmelsen her, maa man efter min Mening forandre Udtrykket i tredje Stykke i § 16, hvor der staar, at man skal have Lov til at passere „fra og til Bopælen eller Forretningslokalet“. Dette Udtryk „Forretningslokale“ er ikke fyldestgørende nok. Den Mand f. Eks., som jeg talte om i Gaar, er Forstmand og kører i Skoven, og det kan jo ikke kaldes et Forretningslokale. Der burde føjes til: Virkeomraade, eller: Arbejdsplads, fordi de forskellige kunne have nødvendig Brug for en saadan Tilladelse uden at have noget bestemt Forretningslokale.

Wilmann: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet under denne Forhandling, da de Anskuelser, jeg nærer om Automobilkørsel, ere blevne saa udmærket fremsatte af min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), og ogsaa af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon). Naar jeg alligevel har taget Ordet, er det paa Foranledning af det ærede